39-ik szám. Baja, 1882. szeptemberhó 17. IX-ik évfolyam.

Előfizetési árak
Egész évre . . . 5 frt — kr.
Fél „ . . . 2 frt 50 kr.
Negyed „ . . . 1 frt 25 kr.
Tanitóknak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések
a legjutányosabban számittatnak.

BAJA

vegyes tartalmu hetilap

Szerkesztőség
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Rochus-utcza 42. szám.

Az előfizetési pénzek és hirdetési dijak Nánay Lajos könyvnyomdájába küldendők.

Megjelen minden vasárnap. Egyes szám ára 8 kr. Kéziratok nem adatnak vissza.

Az országos méhészeti egyesület kiállitásáról.

(Folytatás.)

A kiállitás második csoportjában nagy számmal kiállitott és a mult közleményemben érintett méhlakokkal megegyező üres dzierdzonok és ezek oldalainak készitéséhez szükséges eszközök, nemkülönben a mézet levegő surlodása folytán kilocsantó gépek között leginkább feltünt egy jelen volt königgrätzinek sátora, melyben a tulajdonosa által feltalált és állitólag saját gyárában különféle alakra készitett nagymennyiségü mézkenyér volt eladásra kiállitva.

A kenyér készitéséről tudakozódván, várt felelet helyett egy német és cseh nyelven fogalmazott nyomtatványt kaptam, melyben az van röviden jelezve, hogy a mézkenyér feltalálója, névleg Holzbach József, amennyiben kenyere orvosi vélemény alapján gyógyhatással birónak constatáltatott, már ez ideig 24 állam-éremmel lett kitüntetve.

Megizlelvén a kenyeret, azt a vásárló közönséggel együtt, mely nemcsak krajczárokkal, hanem forintokkal is adózott érte, igen jói ünek találtam.

Azonban mézzel készitett sütemények, majd az abból készült és a mellbetegségben szenvedőknek könnyebülésére szolgáló czukrocskák más helyen is voltak eladásra kiállitva; de valamint ezek, ugy amazok is legtöbbnyire a külföldiek által lettek bemutatva. Ebből azt kell következtetnem, hogy a nyugati államok némely előre törekvő méhészei ugy az okszerü méhészet terén, valamint a méznek különféleképp történő értékesitési módozatokat illetőleg is, az ottani közönséggel együtt — jóval előbbre látszanak lenni, mint mi. Ennek az okát megtaláljuk abban, hogy ott ugy az okszerü méhészettel, valamint a méznek értékesitésével, jelentékeny hasznával is sokkal előbb megismerkedhettek, mint mi, a kik még mai napság is csak azt látszunk tudni, hogy a méz édes és mint ilyen nagyon jó a dió mellé télen csemegéül. Pedig én a hazai méhészekkel együtt, támaszkodván egyes orvosok véleményére is, határozottan állithatom, hogy a méz eltekintve némely ételnél észrevehető, sajátságos izét, éppen oly jó és kedvesen élvezhető, mint a megadóztatot és legnagyobb részben külföldről szállitott czukor.

A sátorban talált mézkenyérről és ezzel kapcsolatban a mézről elmondottak után a sátor körül volt dzierdzonokról kellene még egyet-mást elmondanom. De miután a gyülés folyamának leirásánál amugy is szóba hozatnak még ezek, ennek okáért itteni leirásukat mellőzve, áttérek a kiállitás harmadik csoportjához, hol legnagyobb részben hazánk egalji viszonyai, nemkülönben a honi növényzet különbözetéhez képest termesztett s majd fehér, majd aranyszinben játszó sejtes és folyóméz, az ezzel készitett finom zamatu borok, szép sárga viaszk, az ebből készitett sejtközfalak, — továbbá az okszerü méhészethez szükséges és előnyösen használható eszközök elég nagy mennyisége volt a szemlére és eladásra kiállitva.

Az ott volt méz közül kiváló megemlitést érdemel br. Ambrózy Béla urnak dinnye-méze, mely ugy látszik a méheshez közel fekvő és nagy terjedelemmel biró dinnyés virágairól gyüjtetett össze a méhek által akkor, midőn a nyár folyamán egyébb mézelő virágok nem igen voltak. Ezen kivül szép mézet állitottak ki Kühne Ferencz, dr. Bánffy Ádám és Ernő, Turnovszky Sándor, Turnovszky Imre, Schumacher Henrik urak és sok mások. De mégis legszebb sejt épitményt állitott ki Göndöcs Benedek apát úr, mely nem csak szép fehér szine és nagysága, hanem kiválóan azon művésziessége által tünt fel, mit bizonyos részben a méhész érdeméül kell kedvesen betudnunk.

Mézbor kiállitók közül megemlitendők: Novák József, Seydl József, Holzbach József, és Schumacher Henrik urak.

Mézbornak készitésére nézve többi közt Novák József oraviczai méhész azt mondá, hogy ő az olyan musthoz, mely magára hagyatva gyenge, savanykás bor lett volna, akként használja a mézet, hogy minden 56 literhez tehát 1 akó must mennyiséghez, 3 klgram mézet szokott hozzávenni. Hogy pedig az igy mézzel megforrt mustból erős, tartós és zamatos bort nyerünk, arról az elmult évben magam is, meg az is meggyőződhetett, a ki vizenyős helyen termett, de általam mézzel megjavitott boromat elég jó áron megvette.

Különben a ki savanykás musthoz mézet kever, az egyenesen kipótolni iparkodik a mustban azt, a mit a természet tőle megtagadott.

Ezek után vagyok bátor a helyi méhész urak érdekében felhozni, hogy sejtközfalak kilója, melyekkel a méhek munkáját megkönnyithetjük és elősegithe jük, 2 frt 50 krajczárjával szerezhető be filipovai Turnovszky Sándortól, vagy Volf József adai méhésztől.

Az országos méhészeti egyesület kiállitásával kapcsolatban aug. 22-én Göndöcs Benedek elnöklete alatt szép számu rendes tagok és hallgató közönség jelenlétében megtartott vándor-gyülésnek rend szerinti első tárgyául szolgált a Gubóczy-féle méhlak bemutatása és ismertetése.

Én a jelen közleményemben, eltekintve attól, a mit az országos lapok fölebb jeleztem méhlakra nézve érintettek, saját meggyőződésem alapján fogom a Gubóczy-féle méhlakra vonatkozottakat elmondani ugy, a mint azt a helyi méhészet érdekében kifejteni kötelességszerüségből kifolyólag helyesnek és jónak vélek.

A Gubóczy-féle dzierdzon hosszukás, fekvő alakkal és részben, tehát a kivánalomnak teljesen megfelelő rossz hővezető oldalokkal bir. Vagy is ezen méhlak külalakját tekintve, teljesen azonosnak látszik az eddig ismert és nálunk is föllelhető fekvő dzierdzonokkal, vagy még inkább a kihuzható tetővel, illetve födéllel biró Berlepsch-féle méhlakokkal. De még ezekbe csak az ajtónak kinyitása és csak egyeseknél fedélnek kihuzása folytán pillanthattunk be méhék állományához, addig a Gubóczy-féle méhlaknak látszólag az az előnye van, hogy abba nem csak a röplyuknak átellenében lévő ajtón keresztül, hanem a kapcsokkal oldalakhoz erősitett födélnek és fenéknek eltávolitása folytán is bejuthatunk.

És éppen azért, mivel a jeleztem méhlaknak ugy a födele, valamint a feneke is bár mikor eltávolitható, azon hasznavehetőségéről beszélt készitője, névleg Gubóczy Károly, hogy azon esetben ha az ily méhlakban levő méhcsalád mézelés és fiasitás folyama alatt igen gazdag, tehát a népben és mézben való erősbülésre tehetséggel bir: akkor egyszerüen veszünk egy üreset, ellátjuk ezt szükséghez képest sejtes keretekkel, és amannak tetejét, ennek meg fenekét eltávolitván, ez utubbit a másik fölé teszszük, hogy a gazdag méhcsaládnak munkája folytatásához módot nyujtsuk és benne a netáni rajzási hajlamot is saját javunkra, elfojtsuk és lecsilapitsuk.

És ha idővel kettőből egygyé alakult méhlak elégtelennek mutatkoznék a család befogadására, akkor ismét módunkban leend a harmadiknak rátevésével a családot óriásivá növelhetni.

Ezt én mind szépnek és igaznak találom, de kevésbbé olyannak, melyet követésre ezuttal, kivált a kezdőknek ajánlhatnék.

Ugyan is: én már a mult közleményeim egyikében érintettem, hogy az álló dzierdzonok sokkal czélszerübbek, mint a fekvők.

A Gubóczyé fekvő lévén, nem tehető az álló dzierdzonok elé. Azt meg, hogy a Gubóczyénak fedele, meg feneke csak kapcsokkal van odaerősitve az oldalokhoz, nem előnynek, hanem hátránynak tekintem; mivel az ily odakapcsolásnál a födél és a fenék széle körül nyilások maradnak fenn, melyek a szipolynak és petéinek buvhelyül, fészkül fognak szolgálni. Azzal szemközt meg, hogy a Gubóczy-féle méhlak gazdag családjait másik méhlaknak rátevésével munkára serkenthetjük, erősbithetjük, azt hozom fel, hogy

TÁRCZA.

A művész hagyatéka.

— Hollandi beszély. —

Forditotta: — y. —

1850-ben, egy szép szeptemberi reggelen én és tiszteletreméltó mesterem, Cappelmans András csendesen pipázgatva ültünk Leyden egyik ócska házának ablakában s egy palaczk ale-t üritgettünk egymás egészségére.

Én akkor 18 éves szőke fürtü, piros képü ifjú voltam; Cappelmans közel járt 50-ik évéhez, nagy vörös orrán kékes foltok tünedeztek föl, haja már őszbevegyült, és mély ránczok boriták orczáit.

Pompás idö volt; előttünk hömpölygött az öreg Rajna, az égbolton néhány felhő foszlány lengett, a kikötőben lanyhán csüngtek a vitorlák a nagy hajók árboczaira, száz meg száz fecske röpdesett csicseregve a légben, — elmerülve ültünk ott, s nem lehetett a nyugalom és csend tökélyetesebb képét gondolni, mint a minő körülöttünk volt; — mesterem mégis szomoru gondolatokba merültnek látszott.

— András mester, — szóltam hirtelen, ugy látszik ön unatkozik?

— Igazad van, busongok mint a szamár, mikor vakarják.

— És miért? Dolgai jól folynak, több megrendelést kap, mint a mennyinek eleget tud tenni, azután meg két hét mulva itt lesz a búcsú.

— Rosszat álmodtam.

— Ön hisz az álmokban Cappelmans mester?

— Nem tudom bizonyosan, álom volt e, mert szemeim nyitva voltak.

Ezután kiverte pipáját az ablak párkányon s folytatá:

— Krisztián! Te bizonyosan hallottál már valamit az én öreg pajtásomról, Van Mariusról, a hires tenger-festészről, ki ismerte a tengert, mint Rubens a templomokat és palotákat. — Oh! Van Marius nagy festő volt! az ő képei előtt azt mondta az ember: „Mily szép a tenger! s mily borzasztó!“ — Nem Van Marius kezét láttuk a vászon fölött mozogni, ha nem mintha isten újja lengett volna fölötte . . . Oh! a lángész dicsö adomány Krisztián.

Cappelmans elhallgatott, ajkait összeszoritá, s egy köny rezgett szemében. — Néhány percz mulva újból megszólalt:

— Van Marius és én együtt tanultunk Utrechtben az öreg Rysseu mesternél, szerelmesek voltunk két nővérbe, s az estéket együtt töltöttük a „Béka“ fogadóban, később együtt jöttünk ide Leydenbe. — Csak egy hibája volt Van Mariusnak: jobban szerette a pálinkát és a skidamot (erős hollandi szeszes ital), mint a sört. — Van Marius szerencsétlenségére, pálinkával szokott lerészegedni; és még ha csak a korcsmában itta volna! — De haza hozatott magának és csak akkor tudott lelkesülten dolgozni, ha egy két meszelyt már megivott, és szemei kezdtek kidüledni. — Ilyenkor láttad volna! bömbölt mint a tenger, s ez alatt a vászon megtelt szinekkel kezei alatt.

Mikor békésebb jelenetett festett, a vén, vak Coppelius fuvolázott neki naponként 2 frtért; ale-t kevert a pálinkába. — Képzelhetni hogy ilyen életmód mellett, rosz véget lehetett várni. — Hányszor mondtam neki, „Vigyázz, vigyázz! a pálinka egyszer még bajba kever.“

De nem hallgatott rám, söt mindig rákezdett bömbölő hangon valamely dalra, melyet azután rendesen a kakaskukorikolás utánozásával végzett. — Kedvencz mulatsága volt a kukorikulás, igy például, ha a korcsmában üres volt a pohara nem csöngetett, hanem kezeivel hadonázott és kukurikolgatott mindaddig, mig azt ujból megtöltötték.

— Sokáig emlegetett előttem egy nagy müvet melyre készült; tárgya a „fényes halászat“ volt. — Megmutatta a vázlatokat, én bámultam; hanem egy reggel Van Marius hirtelen eltünt Leydenből és azóta senki sem látta és nem tud róla semmit.

Cappelmans egy perczre elhallgatott, pipára gyujtott, s merengö arczczal folytatá:

— Tegnap este az „arany korsónál“ voltam néhány barátommal. — Egyikük kikelt a szeszes italok ellen; a mint ezt hallgatám, önkénytelenül eszembe jutott Van Marius. — „Szegény öreg barátom“! gondolám, vajjon hol van, mit csinál? Befejezte-e remekművét? mi az ördög lelte, hogy nem ad hirt magáról“?

— E fölött gondolkodtam, midőn belépett az éjjeli őr s tudtunkra adta, hogy már elmult 11 óra, ideje hazamenni. — Haza mentem tehát kissé nehéz fővel, lefeküdtem és elaludtam. — De alig aludtam egy óráig midőn kiabálást hallok: „tüz van“! s léptek hangzanak az utczán. — Föltekintek s mit látok? Műhelyem kellő közepén, a festő állvány tetején egy nagy fekete kakas ült.

— Az utczán elcsöndesült a zaj csakhamar, de a kakas ott maradt, s mert éppen fényes holdvilág volt egészen tiszán láthattam. — Vörösbe karikázó nagy sárga szemei voltak, s feje bubját vakargatta lábával. — Már vagy tiz perczig nézegettem s gondolkoztam, hogy juthatott e furcsa állat műhelyembe, midőn egyszerre fölvetette fejét s megszólalt:

— Hogyan Cappelmans? te nem ismersz rám? Én Van Marius lelke vagyok.

— Van Marius lelke? Hát Van Marius meghalt?

— Meg, felelt a kakas szomoru hangon, már végem van öreg czimbora. — Megakartam vivni Van Gambriniussal, ittunk két teljes napon és éjjen szünet nélkül, mig végre az asztal alá gurultam. — Most testem Osterhaffen mellett a tenger közelében nyugszik, én éppen új testszervezetet keresek; de nem azért jöttem. — Egy szolgálatra akarlak föl kérni Cappelmans?

— Mindent megteszek érted!

— Talán tudod, Osterhaffenbe csupán azért mentem, hogy a „fényes halászatot“ befejezzem. — De mielőtt az utolsó ecsetvonást megtettem volna elragadott a halál. —

az álló dzierdzonokban, nagy lévén a belüregük, egyszerüen az ablaknak kivevésével ugyan azt érhetjük el.

Hogy a vándor méhészkedésre a Gubóczy-féle méhlakok alkalmasak, azt csak azokra nézve hiszem és fogadom el, melyek egyszerüen állanak és melyekre még másik méhlak toldalékul nem helyeztetett el.

Különben a nem összekötött álló dzierdzonokban is tovább szállitható a méh, csak eleve gondunk legyen arra, hogy a keretek ne csak fölül, hanem alul is birjanak egy-két szöggel, hogy a himbálódzásnak eleje vétessék.

A mi a Gubóczy-féle dzierdzonnak lapok utján is jelzett csekélynek látszó árát illeti, arra nézve van szerencsém az érdeklődőknek azon szerény kijelentéssel élni, hogy az 1 frt 50 krajczárból ki nem állitható. Mert ha kiállitható volna, akkor az elnök által feltett és Gubóczyhoz intézett azon kérdésre: vajjon képes volna-e a bemutatott méhlakot 1 frt 50 krajczárból előállitani? nem *határozatlan*, hanem határozott feleletet nyertünk volna.

Különben a gyülés Gubóczi urnak elismerését és köszönetét fejezte ki.

Minek előtte jelen közleményemet befejezném, még csak azt érintem meg röviden, a mit ugyancsak Gubóczytól a rajok befogására nézve hallottam.

Ugyanis: Gubóczy figyelem alatt tartja a rajzáshoz elkészült méhcsaládjait, de egyszersmind kéznél tart egy csomó *méhfüvet is.* Amint azután valamelyik család rajzani indul, ő a kezében levő méhfüvel erősen bedörzsöli belül azon méhlakot, melybe a rajt befogni akarja. Ezen méhlakkal azután a rajzó méhlak röplyukához áll és — ugy látszik — a nagy méhfü-illattal a rajt üres kaptárba csalja.

(Folyt. köv.)

Lissák János.

Baja város törvényhatóságának közgyülése

1882. évi szeptember hó 14-én.

Jankovich Aurel főispán úr ő méltósága az ülést megnyitván, Drescher Ede polgármester úr felolvassa Jankovich Aurel főispán úrnak átiratát, melyben köszönetét fejezi ki Baja város közönségének, hogy iskolaszéki taggá választatott meg.

A meleg hangu átirat, melyből a város érdekeit szivén viselő férfiú őszinte vonzalma tünik ki Baja város közönsége iránt, élénk éljenzéssel vétetett tudomásul.

1. Arad sz. kir. város átirata, a vértanuk emlékére emelendő szobor tárgyában, szintén tudomásul vétetett.

2. Olvastatott a nagym. m. kir. belügyministeriumnak leirata, melylyel a város közönsége által alkotott nyugdij szabályzatot helybenhagyja.

Tudomásul vétetett, s miután a nyugdijalap felügyeletére 7 tagból álló bizottság választandó meg, az életbeléptetés iránti intézkedés a jövő közgyülésre halasztatik.

3. Az 1882. évi 26. és 28. t. cz. meghirdettetett.

4. Olvastatott a gazdászati szakosztálynak és a városi tanácsnak jelentése az 501 hold legelő földnek eladása tárgyában megejtett árverésről.

Miután az árverés eredménye szerint a becsáron 60,000 frton felül keltek el a földek, s az eredmény majdnem kétszer akkora, — az árverés helybenhagyatott.

Özvegy Zalenszki Leoné ajánlata, mely szerint bizonyos földrészletért az igért áron felül 4%-kal többet hajlandó adni, el nem fogadtatott.

5. A kiküldött bizottság jelentése, a 200 ezer frtnyi kölcsön felvételéről.

Drescher Ede polgármester ur szóval jelenti, hogy a küldöttség megbizatásában eljárt, s miután a jelentés egész számtani müveletet foglal magában, kéri, hogy a jelentés egy rendkivüli közgyülés elé terjesztessék.

6. Pálinka-regale haszonbérbe adása iránt megtartott árverés jóváhagyatott, habár dr. Ivánovits Pál és Kiegerl János biz. tag urak, tekintve, hogy az elért eredmény a mult évi bérletnél kevesebb, új árverés megtartását inditványozták.

7. A közegészségi bizottság beterjeszti a kórházi szabályrendeletet.

Hogy a terjedelmes szabályrendeletet az érdekeltek megtekinthessék, közszemlére kitétetni rendeltetett, tárgyalása a jövő havi rendes közgyülésre halasztatott.

8. Olvastatott Spitzer Simon kérvénye, mészégetési jog használata czimen reá kivetett 400 forint elengedése tárgyában.

Dr. Ivánovits Pál biz. tag ur előadván, miszerint a kérvényező azon telepeket tényleg birta, melyek után a 400 ft. éveken keresztül a várost jogosan megilleti, s ha tán Spitzer Simon nem is mészégetésre használta a telepeket, kötelezettsége azért nem szünt meg, inditványozza tehát, hogy a 400 frt. lefizetése végett Spitzer Simon felszólittassék.

Ezen inditvány elfogadtatott.

9. Rom. cath. felekezeti kántor választása. Elnöklő főispán úr ő méltósága előadta, miszerint a kántori választásra nézve sem törvény, sem praxis nincs, azért a közgyülésnek megállapitani kellene bizonyos modus procedendit, nevezetesen, ki válassza a kántort, s ha a közgyülés választja történjék-e candidátió.

Tury Mátyás tiszti ügyész inditványozza, hogy a választást a törvényhatóság ejtse meg, de ne legyen kijelelés, hanem mindegyik folyamodóra lehessen szavazni.

Cserba Ferencz biz. tag szintén amellett van, hogy a közgyülés válassza a kántort, s pedig a közgyülésnek rom. kath. tagjai, mert a hitközség Baján, tényleg megalakitva nincs, de ha a közgyülés jodositott ezen választásra, az 1870. 42. t. cz. rendelkezése szerint kell a kijelelő bizottságot megalakitani, mely bizottság az ő törvényes jogaival élhet, s annak utasitást adni nem lehet.

Hivatkozik arra, hogy oly esetben, midőn valamely tisztviselői állás elnyeréseért csak egy folyamodó jelentkezett is, a kijelölő bizottság mindig megalakittatott.

Főispán úr a két inditvány felett szavazást rendelvén el, Cserba Ferencz biz. tag inditványa nagy többséggel elfogadtatott.

Kiegerl János biz. tag a kijelölő bizottság tagjaiul megválasztásra ajánlja Szutrély Lipót, Bajai Péter és Türi János urakat, Tury Mátyás tiszt. ügyész pedig Scherer Antal, Müller János és Kigerl János urakat.

Főispán ur szavazást rendelvén el, nagy többséggel Kigerl János inditványa fogadtatott el.

Főispán ur ő méltósága törvényes joga alapján Berényi Dániel apát-plebános, Rácz József kir. járásbiró és Barasics József árvaszéki ügyész urakat nevezte ki, mire a kijelölő bizottság viszszavonult.

A kijelölő bizottság visszatérvén, elnöklő főispán úr kihirdeti, miszerint a kántori állásra kijeleltettek Hervanek, Vilhelm és Póth.

Kigerl János és Tury Mátyás biz. tagok tiltakoznak a kijelelés ellen, Tury Mátyás plane óvást jelent be, Bajai Péter biz. tag névszerinti titkos szavazás elrendelését kéri, mely főispán ur által elrendeltetett.

Megválasztatott nagy többséggel Vilhelm Károly, mely eredmény élénk éljenzéssel fogadtatott.

Ez nem hagy nyugodnom. — Azért jöttem hogy kérjelek fejezzed be müvemet.

— Légy nyugodt, megteszem.

— Ugy hát jó éjszakát!

S ezzel a kakas szétterjeszté szárnyait és minden zaj nélkül kiröpült az ablakon.

— És ön azt hiszi, hogy az a fekete kakas csakugyan Van Marius lelke? kérdém végre a derék mestertől.

— Hogy hiszem-e? Bizonyos vagyok benne!

— És mit szándékozik tenni András mester?

— Oh az nagyon egyszerü dolog; elmegyek Osterhaffenbe és befogom fejezni a „fényes halászatot" — ugy-e eljösz velem Krisztián? pompás alkalom meglátni azt a szép vidéket; azután meg szeretném ha közelemben volnál.

— Én szivesen mennék András mester, de ismeri Katalin nénémet ő nem fog beleegyezni.

— Katalin néméd? majd megmondom neki, hogy tanulmányaid érdekében mulhatatlanul szükséges látnod a tengerpartot. Te velem jösz Krisztián.

Ezzel fölvette a piros köpönyeget, karon fogott és elvezetett nénémhez, kit erős viták után sikerült rábirni, hogy vele mehessek, s egy órával később kocsink már vitt Osterhaffen felé.

(Vége köv.)

---

*A közönség köréből.**

Nyilvános köszönet.

Alulirott mindazon igen tisztelt bizottsági tag uraknak, kik a f. évi sept. 14-én megejtett választáskor szavataikkal megajándékoztak, e helyütt is szivből eredő forró köszönetemet fejezem ki.

Baja, 1882. sept. 16.

Vilhelm Károly.

—

A lakbérleti szabályrendelet életbe lévén léptetve, számos polgártársam óhajtaná azt közelebbről is megismerni, annál inkább, mert a most bekövetkező negyedévi változás a régi rendszer hiányát, félszegségét van hivatva javitani.

Miután ezen szabályrendelet úgy a háztulajdonosokat, mint a bérlőket érdekli első sorban, magánjogi viszonyaikat az szabályozza, — kérdem, nem tartja-e czélszerünek Baja város rendőrkapitányi hivatala, avagy tanácsa, hogy ezen fontos szabályrendelet kinyomattassék, s a polgárság között akár dijtalanul, akár csekély dij mellett kiosztassék.

Baja, 1882. szept. 11.

Z. J. háztulajdonos.
K. M. bérlő.

Hivatalos hirdetések dijai.

Egyszeri beiktatás 100 szóig	1 frt	30 kr.
„ „ 200 „	1 „	90 „
Minden további 100 szóért	— „	70 „
3-szori beiktatás 100 szóig	3 „	— „
„ „ 200 „	4 „	60 „
Minden további 100 szóért	— „	50 „

Bélyeg, nyugtadij és igazoló lappéldány árai fenti összegekben bennfoglaltatnak.

Lapunk széles elterjedtségénél fogva hivatalos hirdetések közlésére különösen alkalmas.

A „Baja" kiadóhivatala.

Különfélék.

Lapunk kiadója *tisztelettel kéri fel az illetőket a hátralékos előfizetési és hirdetési pénzek minélelőbbi beküldésére.*

Személyi hir. Latinovics Gábor országos képviselőnk és kalocsai kanonok úr ő nagysága körünkben időz; tiszteletére választói tegnap délután 6 órakor a lőkert helyiségében fényesen sikerült bankettet rendeztek. — Az ünnepelt képviselő minden jelenlevőt lebilincselt szeretetreméltó nyájassága és kitünő modora által. — Hallomás szerint szeretett képviselőnk f. hó 20-ig időz körünkben. — Hozza Isten mielőbb ismét vissza!

Biró Antal szabadkai kir. törvényszéki elnök úr f. hó 11-én a bajai kir. járásbiróság ügykezelését megvizsgálván, azt mindenekben kielégitőnek találta.

A lőkerti évad bezárásául rendeztetni szokott „liba-lövészet" f. hó 24-ikén lesz, — a mikor este a zár-tánczvigalom fog megtartatni.

Párbaj. Véres kardpárbaj folyt le — mint bennünket értesitenek, — f. hó 13-án a kaszárnya épületben, két közös-hadseregbeli tiszt között, mely mindkettőjük megsebesülésével végződött. — A párbaj oka szolgálat közben ejtett sértés lenne.

Kántor választás. — Baja város törvényhatósági közgyülésén f. hó 14-én a megüresedett rom. kath. kántori állásra: Vilhelm Károly bács-almási jeles képzettségü tanitó választatott meg.

A bajai ipartársulatnak 1882. évi szeptember hó 14-én tartott választmányi ülésén határozatba ment, miszerint boldogult Kubinszky Mihály püspöknek e hó 29-én tartandó emmlékkő leleplezése alkalmával, hála és kegyelete jeléül egy koszorut fog küldeni, valamint az emlékkő leleplezési ünnepélyen egy bizottság által fogja magát képviseltetni a következő tagokból: Csapláros Ferencz, Nanay Lajos, Pintér Ferencz és Schnetzer Ferencz. Továbbá az elhunyt főpapnak nagy mellképe az egylet részére megvétetni határoztatott.

Tudósitónk tisztelettel kéri a bajai önkéntes tüzoltó egylet igen tisztelt parancsnokságát, sziveskedjék érthetően nyilatkozni, mi által érzi magát megsértve ezen lapban közölt ujdonság miatt, mert a Bajai Közlönyben közzétett nyilatkozatot egyáltalán meg nem tudja érteni, s pedig annál kevésbé, mert okot sem szolgáltatott a t. parancsnokságnak aprehensiora.

A pálinka regal-jogot Kováts Sándor 3 évre bérbevette s a megtartott árverési eredmény a f. hó 14-én tartott törv. hatósági ülésen jóváhagyatott.

Egy szinésznő sajtópere. Mint a „Függetlenség" irja, Völgyi György szintársulatának primadonnája — Bácskay Julcsa kisasszony — a „Gyöngyösi Lapok" ellen sajtópert inditott. — Völgyi György mint a t. olvasó tudni fogja, a téli évadot Baján töltendi, a szinházi referenseknek intőpéldául (!) szolgáljon a fenti eset, mert a t. kisasszonynyal nem lehet ám mókázni.

Plakátirodalom. „Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy ércz- és fakoporsókból raktárt rendeztem be, ... ajánlom a n. é. közönségnek áruimat . . . O. S. szabó Baján". — No csak süsse meg t. O. ur a nagy szerencséjét, és tartsa meg kedves ajánlatát magának.

Figyelmeztetés. Az uj egy forintos államjegy leirása. — Ujabban számos egyforintos államjegy-hamisitvány hozatott forgalomba. Ismertető jeleik a következők: A hamisitványok a valódiaknál valamivel erősebb és viznyomás nélküli finom irodai papirból készültek: az első lapon a keret elmosódott, az irás egyenlőtlen, a két arczkép nem szép, a zöld szin kirivó; a hátlap rajza hiányos, szinre szintén kirivó, a „zlaty" szóban a „t," a „zloty" szóban az „l" hibás.

Dunába esett. Mintegy 10 nap előtt Kozma Ferencz nevü bajai 10 éves fiu egy molnár legény kiséretében a Dunán csolnakázván, a Dunába esett: holttestét csütörtökön fogták ki Mohácson.

Valami Bauer-féle komédiás-trupp élősködik napok óta városunkban s nemcsak az alsóbb osztályból kikerülő publicumának gyengébb idegzetü részét borzongatja nyaktekerő és hajmeresztő mutatványaival, s némajátéknak nevezett ostobaságaival rontja ez osztálynak amugy is szánalmas müigényét, de pofoncsapott stylü és a nyomtatás bölcsőkorára emlékeztető, bádog modell után festett betükkel ékeskedő, a hibátlanság mintaképéül szolgálható falragaszaival az értelmesebb közönséget amig egyrészt mulattatja, másrészt pedig, különösen a tollforgató embereket a végsőig boszantja. Megörökitjük itt e szörnyek egyikét, megjegyezvén, hogy az eredeti sok oly betüfélét tartalmaz, a milyen nyomdákban nem található s azért ezeket rendes betükkel pótoltuk. „MA Szombaton. hó 9 és. holnap. Vasár nap. 10 Két. — naGY. mü. ELŐADÁS EGéz. uJ.változásoKal. és. töb. NEMZETI. TÁNCZOK VéGül. eGY. naGY. nema. JátéK. NézőhelY. A Képezde mellet HELY. ÁRAK. 1. HE. 20]|. HE. 10]|[. HE. 6 x Kezdete. 8 OraKor."

Az uj ezredeknek a következő szinü hajtókájuk lesz: a 92. és 94. számunak fehér, a 98. és 10. sz.-nak világos-barna, a 97 sz.-nak rózsa-szinü, a 88. és 89. számunak bordeaux-vörös, a 81, 82, 84 és 96-nak karmazsin-piros, a 99 és 101-nek kénsárga, a 102-nek almazöld, a 91-nek papagáj-zöld s végre a 83 és 93-nak sötét barna a 86. 90. és 95-nek amarant-vörös.

* E rovat alatt a közérdekkel összefüggő közlemények dijtalanul, beküldő felelőssége mellett közöltetnek. Szerk.

† A f. évi september 1-től septemb. 7-ig helyben elhaltak jegyzéke, név, állapot, állás (foglalkozás), kor, vallás, halálok (kórnem) szerint, városrész-

és utczánként feltüntetve. Adámovits Szávó fűszerkereskedő és szül. Milinkovits Katalinnak Emilia (Milicza) nevü gyermeke 6 napos, g. n. e. vallásu, meghalt veleszületett gyengeségben, katona-város Milinkovits-féle szállóban; Bediry Antal napszámosnak és szül. Vujevity Mariannak Lajos nevü gyermeke 5 napos r. k. vallásu veleszületett gyengeségben, homok-város tavasz-utczában. Viesel Lipótnak (Spitzer Károlynál ispán) és szül. Bauer Francziskának Margit nevü gyermeke 1½ éves, héber vallásu, rohamos toroklob és gégelobban (diphteritis), József-város ujvilág-utczában; Krieshaber Ulman kereskedőnek neje szül. Dorr Margit 46 éves, evangélikus vallásu, méhrákban, belváros Rókus-utczában; Tóbiás Mihály napszámosnak és szül. Benedek Annának Imre nevü gyermeke 9 hónapos, r. k. vallásu, ránggörcsökben, katonaváros temető-utczában.

Egy éjféli esküvő képezi most New-York előkelő köreiben a beszélgetés tárgyát. Egy ismert hegedü-művész fia, a ki azonban nem mint apja hegedüvel, hanem terményüzérkedéssel foglalkozik, jegyesével kirándult Long Beachbe, hol a fiatal pár oly jól érezte magát, hogy egészen megfeledkezett a New Yorkba induló utolsó vonatról. A fiatal kereskedő kétségbeesésére, hogy miután az utolsó vonat elment, Long Beachot el nem hagyhatja, több világlátott hölgy felajánlotta oltalmát az ifju hölgynek. — A vőlegény bele is nyugodott, de egyszerre eszébe jutott, hogy nem tűrhetné el ha jegyesére a gyanunak legkisebb árnya is vetődnék. Nem nyugodott tehát addig, míg egy szállodában történetesen tartózkodó katholikus lelkészt ágyából fel nem verték, és rá nem beszélték, hogy éjjeli öltözetet ornatusával cserélje föl. Ezután a menyasszony a hölgyek védelme alól kibontakozott, és éjjeli harangszó mellett tette a lelkész a fiatal párt férjjé és feleséggé. Az egyetlen nászajándék, melyet a következő napon kaptak, a szállodatulajdonos számlája volt.

— **Hazafias** botrány egy párisi szinházban. E hó 5-ikén este az Odeonszinházban, a 2-ik felvonás időközében a „Lanterne“ főszerkesztőjét, Meyert Paul Déroulède fölpofozta. Midőn Meyer a csapást viszonozta, Déroulède igy kiáltott föl: Segitség! Ez az ember porosz!“ Meyert erre rögtön megtámadták. Midőn mások többen rájuk kiáltottak, hogy annyinak megtámadni egy embert, gyávaság, azt felelte Déroulède: „Ne törődjenek vele, hiszen német, s azt ütni kell!“ — Herecourt pedig igy szólt: „Ha a németekről van szó akkor számukkal nem kell törődni!“ — Midőn Meyer még mindig védelmezte magát, s igy szólt: „Tehát ez uraim a hazafiak ligája!“ — szörnyü zsivaj keletkezett. A rendőrbiztos fölszólitotta Meyert, hogy a rendőrszobába kövesse, s miután őt kihallgatták, Déroulède és két társa került sorra. Herecourt állitása szerint ő Déroulèdel és Neuville-lel egész este a német tornaegylet ügyét beszélték meg. Mindhároman rendkivül izgatottak voltak, s közösen támadták meg Meyert; mindeniküknél volt bot, Déroulèdenél még boxer is. Közvetlen indoka a támadásnak az volt, hogy Meyer „Lanterne“-je megtámadta a hazafias ligát, melynek élén ők állanak. Déroulède kijelentette a rendőrbiztos előtt, hogy ő Meyert minden alkalommal meg fogja pofozni, valahányszor találkozik vele, mert prussien. Meyer viszont azzal felelt, hogy ő ezentul folyton revolverrel fog járni. A botrány a párisi közönségben sokkal nagyobb feltünést keltett, mint a sajtóban. A lapok legnagyobb része, csak ugy suhan keresztül a történteken, amiket sajnálatosaknak tart. Csak néhány lap támadja meg Déroulèdet egyenest: igy a „Vérité“ a következőket irja: „A gambettisták dühe többé határt nem ösmer. Már veszettekké válnak. A közönség zajából a szinházban elég világosan megérthették a gambettista diktátor és habora-pártiak a nép véleményét felölük“. A „Télégraphe“ szintén elitéli Déroulèdet. Ellenben a királypárti Clairon és Cassagnac lapja, „Pays“ pártját fogják Déroulèdenek. Meyer ügyét a fenyitő törvényszék elé viszi.

(Beküldetett.) Minek a letelt keseriteni és fájdalmakat elviselni dugulás, vértolulás, aranyér, máj és epe-baj által, mikor ezen szenvedésektől a Brand Richard-féle schveiczi labdacsok használata által oly könnyen és olcsón szabadulni lehet? Ezen labdacsok minden gyógyszertárban kaphatók; Baján Geiger Károlynál, egy skatulya 70 kr, mely egy hónapra elegendő.

Csarnok.

Ebéd egy ős rómainál.

(Vége.)

Petronius következőleg irja le az előkelő rómaiak ebédjét. — Az első tálban kagylók voltak szétszórva, közbül egy bronz szamár állott, melynek ezüst hámjára fekete s zöld olajbogyók voltak függesztve. — A szamár hátán egy csinos Silenus ült, melynek kezeiből csigalé s halmáj ozönlött a tál ujjában uszkáló malaczmellre. — Ezüst rostélyon kolbász is volt, mely alatt a parazsat tollal vagy fuvóval élesztették. — Spárgával, zellerrel és retekkel körített csigákat is hordoztak szét. — Ez idő alatt a vendégeknek közbe-közbe fehér bort és mézes italt nyujtottak át a rabszolgák.

A második tál étel már sokkal inycsiklandóbb volt mint az első, állt pedig a következőből: — Egy malacz hurosmadárral vagy tojás sargájával kitömve, továbbá egy finomul kimetszett, szétterjesztett szárnyu fatyúkot hoztak be egy polyvával teletömött kosárban, s alatta tojások voltak, melyeket a rabszolgák kivevén a vendégeknek nyujtottak át. Mindenik tojásban a vendégek meglepetésére egy-egy izletes fügemadár volt. — A terem egyik szegletében ülő zenészek adtak jelt ezen tál étel kihordására.

A második tál ételnél a rabszolgák letörölték az asztalt, s kézmosás végett ujra vizet hordtak körül. — A rómaiak tengervizet, mithát szagos és szeszes olajat vegyitettek borukba. Télen át fűszerezett forralt bort ittak, melyet bronz urnákba töltögettek. — A görög és római borkereskedésről a hagyomány után azt tudjuk, hogy kétféle falernumi bor volt; savanyu és édes, mindeniknek 20 évig kellett a hordóban állni, hogy finommá váljék. — Az albani bor 15 évre, a surrentini 25 évre ért meg. — a trifolini korai bor volt, a gauri finom erős olajos bor volt. — A signumi bor hat évre javult meg. A tarrentumi könnyű édes italu volt. — Nyárban a bor hűsitésére havat vegyitettek bele, habár ezen eljárás által a bor sokat veszitett erejéből és zamatjából.

Majd az ynyenczek netovábbja a rózsaétel jött, mely lekötötte a szemet, kielégité a szaglást és gyomrot, s ugyanakkor élvezetbe ringatá a képzelő tehetséget is. — A rózsa étel készitése a következő: egy tálacskára való rózsa levelet tégy egy nagy mozsárba, tégy hozzá két disznó velőjét eczetben, borban, olajban tojássárgájával és borsosan tött hurosmadárból tizenkettőt. — Mikor igy minden összovan keverve, lassan kell főzni mindaddig, mig a fölséges illat nem párolog.

A gazdag római asztalánál gyakran egészben sütött vadkant is tálaltak fel. — Agyarára syriai vagy egyiptomi szilvákkal telt kosarat aggattak. — E szörny körül gyakran édeslében elkészitett kicsiny malaczokat raktak, melyeket ajándék gyanánt osztogattak ki a vendégek között. — A szakács néha vadászruhába öltözve jött be a vadkan fölbonczolására, hogy az étvezetet annál inkább fölcsigázza.

Ezután jöttek a kis malaczkák, melyekben egy-egy eleven hurosmadár rejlett s vigan repült ki, midőn a szakács a malaczot felbontotta. — Oly elkényeztetett étvágyu gazdag emberek mint Apicius néha dalos madarakat vagy fülemilék agyvelejét tálaltatott fel, de ez csakis olyanoktól tellett.

Mikor a tulajdonképi ebéd végeztével a csemegét hordták föl, a rabszolgák masztik fogvájókat hordtak szét. — A csemegés tál közepén rendesen egy Flórát vagy Vertumnust ábrázoló szobor állott, mely gyümölcsökkel volt megrakva, s néha tele volt sáfrányszinü illatszerrel, mely azokra, kik a szobrot először megnyomták, vizsugárokban lövelt szét. A rómaiak édessége pastétom alakjára készitett, mandolával s szöllővel kitömött halakból és madarakból állott, szerették a dinnyét is, s a mandulával körül rakott birsalmát.

Ha a gazda azt óhajtá, hogy a mulatság kivilágos virradtig tartson, a vendégsereg fürdőt vett, vagy az oszlopzatos csarnokban sétált. A lámpa ezüst vagy bronz lánczokon csüngött. — A rabszolgák elkészitették a barafüstöket s a boros edényeket. — Ekkor az ünnepély királyát koczkahuzás által választották meg. — A ki Venust vagyis hatos koczkát huzott, királylyá kiáltatott ki, a legalsó huzás kutyát jelentett; szokás volt húzás alkalmával kedveseinek nevét hivni segitségül. A király határozza el, hogy mennyi vizet szabad vegyiteni a bor közé, s csak az elismert ivóknak szabadott tiszta borral élni; ugyancsak ő állapitotta meg, hogy egyszerre hány kanál bort szabad tölteni a pohárba. Ha valamelyik vendég áldomás poharat akart üriteni, fölemlité szerelmesének nevét, s anynyi pohár bort kellett innia, a hány betüből kedvese neve állott.

Ennyit közölhetünk a római előkelő urak vendégségéről, a mely minden esetre rosz izlést árult el azzal, hogy a nőket kirekesztették mulatságaikból.

Közli:

D. L.

Irodalom.

A „Pesti Hirlap“ a közelgő uj évnegyedben Mikszáth Kálmántól fog közleni regényt. A gyorsan nagy hirnévre kapott s a külföldi kritika által is egyhangulag magasztalt kitünő irónak első nagyobb szabásu műve ez, melyre joggal kiváncsiak lehetnek mindazok, kik Mikszáth apró, mesteri rajzait ismerik. A „Pesti Hirlap“ szerkesztősége, mint a hozzánk beküldött uj előfizetési felhivásból látjuk, egyáltalán azon van, hogy a sokat és soktélét nyujtó lap tartalmát egyre érdekesebbé és vonzóbbá tegye. Az országgyülés összeülése után a „Pesti Hirlap“ mindennap két teljes iven fog megjelenni. Közölni fog illustrált beszélyeket, továbbá mint eddig is képeket és zenedarabokat. Politikai irányánál fogva, mely teljesen független, a „Pesti Hirlap“ minden irányban megmondhatja az igazat, a kormánynak ugy, mint a különböző pártoknak. Erélyesen küzd minden visszaélés ellen, csak az igazságot tartja szem előtt és a magyar nemzeti politika és közmivelődés érdekeit szolgálja minden téren. A kitünő publicistikai és szépirodalmi erők, melyek a „Pesti Hirlap“-ot támogatják, továbbra is megmaradnak. Elég nevek közül Beksics Gusztáv, Borostyáni Nándor, Eötvös Károly orsz. képviselő, Mikszáth Kálmán, Törs Kálmán, orsz. képviselő stb. neveit említenünk. A „Pesti Hirlap“ nagy terjedelme és mindenre kiterjeszkedő tartalma daczára a legolcsóbb politikai napilap. Előfizetési ára egy évre 14 frt, félévre 7 frt három hónapra 3 frt 50 kr, egy hónapra 1 frt 20 kr. Az előfizetések a hó bármely napján történhetnek s a pénzek postautalványon a „Pesti Hirlap“ kiadó hivatalához, Budapest, nádor utca 7. szám küldendők.

Ifj. Nagel Otto kiadásában Budapesten megjelent az „Ö n ü g y v é d“ 9 ik füzete. Ára 30 kr.

A „Képes Családi Lapok“ 50. száma — Melmer Vilmos kiadásában — igen változatos tartalommal jelent meg. Ára egy füzetnek 15 kr.

„A magyar népbarát“ 1. száma igen változatos tartalommal megjelent, ára ½ évre 1 frt 50 kr. Az előfizetések Fuchs testvérekhez (Budapest, nagymező-utcza 14. sz. a.) küldendők.

„A házi barát“ 27-ik füzete érdekes tartalommal jelent meg. Egyes szám ára 15 kr. kapható: Bensinger Zsigmondnál Bécs

Kiadói üzenet.

O l t v á n y i L a j o s bács-almási ügyvéd urat felhivom, hogy **3 éves** tartozását póstafordultával egyenlitse ki, ellenkező esetben a törvényes eljárást fogom igénybe venni.

Nánay Lajos,
a „Baja“ kiadója és nyomdatulajdonos.

AZ ELSŐ CS. KIR.

DUNAGŐZHAJÓZÁSI TÁRSULAT

pósta- és személyszállitó hajóinak

MENETRENDJE.

Érvényes 1882. évi april 1 től október 15-ig

Póstahajomenetek:

Bajáról Budapestre: péntek kivételével naponkint reggeli 4 órakor.
Bajáról Galaczra: hétfő kivételével naponkint reggeli 6 órakor.

Személyszállitóhajomenetek:

Bajáról Budapestre: naponkint 4 órakor délután
Bajáról Mohácsra: naponkint 8 órakor este.

Üzleti tudósitás.

Baján, 1882. september 6-án.

Buza	9.15
Bab.	8.50
Zab	5.—
Árpa	5.70
Rozs.	6.30
Köles	—.—
Kukoricza.	—.—

Az árak 100 kilogr. után.

Felelős szerkesztő: **Cserba Ferenc.**
Főmunkatárs: **Devich László.**

MATTONI-FÉLE

GIESSHÜBLER

legtisztább egvényes

SAVANYU-KÚT

legjobb **Asztali-és üditő ital,**
kitünő hatásunak bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor-és hólyag huruténél.

ÉDECSEK (az emésztés elősegitésére).

Mattoni Henrik, Karlsbadban (Csehország).

Etiquette és dugaszjel a mellékelt s ez jól megfigyelendő.

MATTONI'S GIESSHÜBLER

Kiadó lakások.

Proválla-utczai **Krsztanits A. S.** (ezelőtt **Vojnics-féle**) házban több

lakás

bérbeadandó.

Bővebb tudósitást ad

Krsztanits A. S.

4397.
tk. 1882. sz.

Árverési hirdetmény!

A bajai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről **Hesser Gyulának Pápay Imréné** szül. **Mayer Erzsébeth** elleni végrehajtási ügyében a f. évi martius 9-én 7342. szám alatt elrendelt s f. évi junius 27-én megtartott árverés a Szingen Károly részéről az 1881 ik évi LX. t. cz. 187. §-nak megfelelőleg tett ajánlatnál fogva hatálytalannak nyilvánittatván, ennél fogva nevezett végrehajtató fél 150 frt és járulékaiból álló követelése behajtása végett a bajai 3415. sz. tjkben 1955. hrzi szám alatt kiskoru Mayer Terézia, kisk. Mayer Mária és kiskoru Mayer Julianna nevén előforduló s 1200 frtra becsült házra a végrehajtási árverés ujabban elrendeltetik és annak a tkvi hatóság helyiségében leendő megtartására határidőül **1882. évi october hó 12-ik napjának délutáni 3 órája** kitüzetik, mely alkalommal a jelzett ház a Szingen Károly által tett 750 frtnyi ajánlaton alul eladatni nem fog.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár. Árverezni kivánok tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy ovadék képes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Baján, 1882. évi julius 9-én.

kir. járásbiró ur távollétében:
Szondy,
helyt. járásbiró.

Pályázati hirdetmény.

Almáson ujonan alakult „Almás-járási takarékpénztár“ részvénytársaságnál **könyvelői állomás** betöltésére pályázat hirdettetik, melynél következő feltételek állapittattak meg: s. p.

a) évi készpénz fizetés o. é. 400 frt;

b) kivántatik a kettős könyvvitel ismeretének, — eddigi alkalmaztatásának, valamint nyelvismeretének kimutatása;

c) az állomás f. évi október 1-én elfoglalandó;

d) tartozik az alkalmazandó évi fizetésének feléig terjedő biztositékot letenni;

e) a kérvények f. évi september 20-ig alulirt igazgatósághoz adandók be.

Kik eddig is valamely pénzintézetnél ily minőségben alkalmazva voltak, s a magyar nyelven kivül a németet is birják előnyben részesülnek.

Almás (Bácsmegye), 1882. évi september 7-én.

Az igazgatóság.

HIRDETÉS.

Baján, a főutczában 242. sz. a. fekvő

ház,

melyben négy szoba, egy konyha, egy éléstár, 100 akó borra jó pincze, jég-verem, 28 lóra istálló, tágas fa-félszer, konyhakert, nagy-részben szöllővel beültetett, tágas udvar van, szabad kézből eladó.

Bővebben értekezhetni **Lonhart Gellért,** tulajdonossal.

Árverési hirdetmény.

Ajánlirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a bajai kir. járásbiróság 4067/p. 1882. számu végzése által, **Allaga Otto** ügyvéd végrehajtató javára **néhai Brigly József örökösei** elleu 62 frt tőke erejéig elrendelt kielegitési végrehajtás a kalmávul biróilag lefoglalt és 216 frt 50 krra becsült: **szoba-butorok, házi eszközök, 4 hordó, egy 40 akós kad, 1 borprés, Rattmann Józsefnél 25 frt aktiv követelés és a bajai szent Ferencz-rendi zárdatemplomban egy templom székből** álló ingoságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek az 5235/p. 1882. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis Baján néhai Brigly József lakásán (kéménysepró-utcza 63. sz.) leendő eszközlésére 1882. évi **szeptemberhó 20-ik napjának délutáni 3** órája határidőül kitüzetik és ahhoz a vemi szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapitott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt baján, 1882. évi szeptemberhó 11-ik napján.

HORÁNSZKY LÁSZLÓ,
kir. birósági végrehajtó.

Az eredeti SINGER varrógépek

A legjobbak és legczélszerűbb szabad. czélszerűek a javitásokkal vannak ellátva és a világon a legjobb s legerősebb

varrógépek.

Minden varrógép mellé ingyen.

Minden masszenő varrógépek beszerzőinek Albertinek a pontban szólva.

Miért ismerjétek meg, hogy az árusitásra ajánlott

Singer varrógép

valódi-e? Ugyanis az eredeti gépeket csak The Singer Manufacturing Co., New-York (Amerika) gyártják és azokat, vagy hogy az Singer-czég vagy Associatesek-tól vagy levelet rosz készítményeszt. — mely utánzat gyengébb minőségű és sokszor [illegible]

Minden szakember az eldöntésben [illegible] **kitűnő** kivitelt, nagyszerű és feltétlenül **pontosságával** a **minőségi** szerint **áthonosszékről**, hogy szóbeli **SINGER varrógép** vagy **utánzott** gép-e-e-e, és a szakszerűtlen nem lett vevőnek kifizetve, a szerkezet [illegible] jótállás-levél [illegible]

I. Minden eredeti Singer varrógépe szellemi szerkezetéhez tartozó [illegible] szabadalmi czímmel, az [illegible] szabadalmi czímmel [illegible] szabadalmi czímmel [illegible]

II. Minden eredeti Singer varrógép egy angol nyelvű [illegible] szerint a gép eredeti tipusával van ellátva. Ezen [illegible] az eredeti Singer-varrógép szóra [illegible] és a The Singer Manufacturing Co. [illegible] és Közép-európai [illegible] G. NEIDLINGER van aláirva.

G. Neidlinger Budapest, Mút.

GUTJAHR és MÜLLER BUDAPESTEN.

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár
(ezelőtt Brogle J. és Müller)
a Margithid közelében.

Ajánlják szolid szerkezetu és javitott gyártmányukat mint:

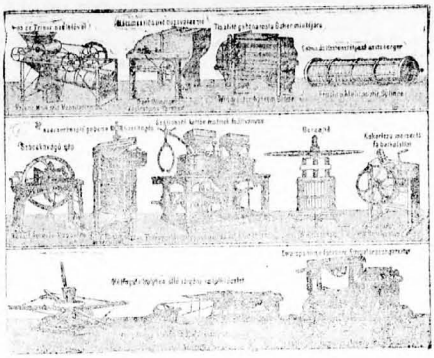

Trieurök gazdaság számára:
Járgány-cseplógépek,
Szelelo rosták,
Kukoricza morzsolók,
Szecskavágók,
Borsajtók.

Különiegessègek malmok számára:
Dupla malmok,
Malom trieurhengerek,
Gabona osztályzó-hengerek,
Koptató gépek.
Daraválasztó gépek.
Tarárok, Detacherők.

Malom alkatrészek a. mint:
Trans missiók,
Szijkerekek.

Rosta lemezek:
Cséplógép rosták,
Liszthenger sziták,
Koptató lemezek,
Ráspoly lemezek,
s. t. b.

Árjegyzékek kivánatra ingyen és bérmentve

Gyári raktár és képviselőség: Bajan Drescher Gyula úrnál.

NÁNAY LAJOS
KÖNYVNYOMDÁJA

Baján, »Bódog«-tér, Scheibner-féle ház,

elvállal mindennemű

önálló munkák, röpiratok, táblázatok, körlevelek,

ESKÜTÉSI-, ELJEGYZÉSI- és NÉVJEGYEK,

váltók, meghatalmazások és kötelezvények,

számlák, gyászjelentések,

FALRAGASZOK, ÁRJEGYZÉKEK és RÉSZVÉNYEK

pontos és izléses elkészitését a legjutányosabb árak mellett.

Továbbá

NAGY RAKTÁRA

községi és ügyvédi nyomtatványoknak.

Nyomatott Nánay Lajos könyvnyomdájában Baján.